

Biodiversiteetti linkittyy kaikkeen kestäväan kehitykseen

KPT:n analyysin julkistustilaisuudessa korostui biodiversiteetin merkitys kaikkeen kestäväan kehitykseen. Monimuotoisuuden suojeluun tarvitaan kehitysrahoitusta, mutta myös rikkaiden maiden on muutettava kulutustaan.

Kehityspoliittisen toimikunnan KPT:n analyysiraportti Luonnon monimuotoisuus kestävan kehityksen mahdollistajana julkistettiin 22.1. webinaarissa, joka keräsi verkon ääreen liki 140 osallistujaa.

KPT:n puheenjohtaja, kansanedustaja Inka Hopsu (vihr.) kertoi, että toimikunnan jäsenistöltä ja sidosryhmiltä oli tullut jo pidempään toiveita biodiversiteetin ja kehityspoliittikan kytkösten analysoinnista.

”Luonnon monimuotoisuus, ilmastonmuutokseen sopeutuminen ja torjunta sekä ruokaturvan tulevaisuus ovat isoja kysymyksiä toimikunnalle, jonka tavoitteena on omalta osaltaan vahvistaa kestävan kehityksen globaalia ulottuvuutta suomalaisessa päätöksenteossa ja kansainvälisessä vaikuttamisessa”, Hopsu totesi.

Analyyysi esittää rahoituksen lisäämistä

KPT:n analyysin on laatinut toimikunnan jäsentahoista koottu asiantuntijaryhmä. Ryhmän mielestä luonnon monimuotoisuus ja sen turvaaminen ovat itsessään keskeisiä tavoitteita, mutta lisäksi biodiversiteetin suojelu ja kestävä käyttö kannattelevat monella tavalla koko kestävan kehityksen rakennelmaa.

Suomen kehityspoliittikan neljästä painopistealueesta yksi korostaa ilmastonmuutokseen sopeutumista ja hillintää sekä luonnonvarojen kestäväa käyttöä. Tästä huolimatta kehitysrahoitusta ei ole kohdennettu kovinkaan merkittävästi ympäristöasioihin.

Analyyysiraportti esittää, että Suomen on nostettava suoraa rahoitusta ympäristösektorille ja monimuotoisuuden suojeluun kehityspoliittikan eri rahoitusinstrumenteissa. Samalla kaikessa kehitys- ja ilmastorahoituksessa on otettava huomioon vaikutukset biodiversiteetille, jotta samalla rahoituksella voitaisiin entistä tehokkaammin toteuttaa myös biodiversiteettiä vahvistavia tuloksia.

Suomella hyvät mahdollisuudet vaikuttaa

Ulkoministeriössä valmistellaan parhaillaan Suomen kehityspoliittikan ylivaalikautisia periaatteita linjaavaa selontekoa. Kehityspoliittikasta vastaava alivaltiosihteeri Elina Kalkku sanoi, että luonnon monimuotoisuus on noussut luonnostelutyössä monin tavoin esille.

”Uskon, että tässä saadaan hyvä lopputulos.”

Kalkkun mielestä kehitysrahoituksen lisääminen biodiversiteetin suojeluun on tärkeää.

Samalla on kuitenkin oltava realistinen käytettävissä olevien resurssien suhteen.

”Mittavien määrärahaileikkausten jälkeen olemme tilanteessa, että jos jonkin osa-alueen rahoituksen osuutta nostetaan, niin vastaavasti pitää miettiä, otetaanko jotakin pois vaikkapa tasa-arvotyöstä tai puhtaan energian edistämisestä”, Kalkku totesi.

Hän korosti kansainvälisen vaikuttamistyön merkitystä biodiversiteetin suojelussa. Se on hänestä jopa omia hankkeita keskeisempi keino vaikuttaa asioihin.

”Vaikuttamistyön tulokset eivät ole yhtä näkyviä kuin konkreettiset hankkeet, mutta työn vaikutukset voivat olla paljon mittavampia. Vaikuttamistyö jatkuu, ja toivottavasti Suomen rooli saadaan entistä näkyvämmäksi. Meillä on kokoamme suuremmat mahdollisuudet vaikuttaa, jos vain niin haluamme”, Kalkku mainitsi.

Kaikkien sektoreiden panosta tarvitaan

Kestävän kehityksen toimikunnan pääsihteeri Annika Lindblom huomautti, että biodiversiteetin suojeluun tähtääviä tavoitteita ei saavuteta pelkän ympäristösektorin toimilla. Mukaan tarvitaan myös esimerkiksi maa- ja metsätalous-, finanssi- ja elintarvikesektorin panosta.

”Keskinäiskytkentä on vahva, sillä luonnon monimuotoisuus vaikuttaa hyvin moneen asiaan”, Lindblom perusteli.

Hän korosti myös kehitysmaiden tukemista, jotta ne pystyvät pitämään kiinni kansainvälisistä sitoumuksistaan biodiversiteetin suojelussa.

”Ympäristöhallinnot ovat usein todella kevyissä kantimissa. Olisi haettava keinoja, joilla ympäristöalan hallintoa ja järjestöjä voitaisiin tukea kehittyvissä maissa”, Lindblom sanoi.

Suomella peiliin katsomisen paikka

Analyysin valmisteluun osallistunut WWF:n ohjelmapäällikkö Anne Tarvainen sanoi, että raportti antaa selkeät suositukset, miten biodiversiteetti voidaan ottaa huomioon nykyistä paremmin kehityspolitiikassa.

”Pelkkä kehitysrahoitus ei kuitenkaan riitä, vaan lisäksi tarvitaan kokonaisvaltaisempaa tarkastelua ja systeemitason muutoksia. Myös Suomessa on katsottava peiliin. Mikäli kaikki kuluttaisivat kuin suomalaiset, tarvitsisimme lähes neljä maapalloa”, Tarvainen huomautti. Hänen mukaansa rikkaat maat ulkoistavat suuren osan kulutuksen kielteisistä vaikutuksista kehittyviin maihin. Kestämätön kulutus ja luonnonvarojen käyttö näkyvät esimerkiksi Amazonin alueella.

”Kehitysmaat kärsivät aiheuttamastamme ilmastomuutoksesta ja biodiversiteettikadosta. Kehitysrahoituksen rinnalle tarvitaan sitoutumista kestävämmän kehityksen rakentamiseen”, Tarvainen korosti.